

הספר המבוקש ביותר
הופיעה מהדורה שניה

א. בן-חנן

אלי כהן

האיש
שלנו
בדמשק

להשיג בחנויות הספרים
הוצאת א.ד.מ., טל. 829349, ת"א

התחזקו

כולך זהר וקסם
עם לכת דורה-גלוס

בכל בקבוק חדש של דורה-גלוס מצויות
פניני DURALON לערבוב הומוגני של
הלכה בגווי האפנה החדדישים.

DURA-GLOSS, הלכה היחידה המכילה
כבר NAIL HARDNER, הלכה השומרת על צפרניך.
DURA-GLOSS אינה מתקלפת ומצפה בצורה
שווה וחלקה את הצפון.

dura-gloss

זהר וקסם לצפורניך

במרחב

מצרים

סארטר מסביר

בהיותי בצרפת, נשאלתי על ידי כמה מחברי אם נפגשתי עם סארטר. השבתי: קראתי את גילוי הדעת שפורסם לפני ה' מלחמה בזה מונדו. ראיתי שסארטר, סימון דה-בובואר ועוד חברים שמאליים חתמו עליו."

כך התחיל לוטפי אל-חולי, הנחשב לאחד מראשי האינטליגנציה השמאלית במצרים, את מאמרו, בירחון אל-אישתיאק (ה"סוצי" ליסט"), אותו הוא עורך.

כיוון שכרוז זה היה פרו-ישראלי מובהק, החלט אל-חולי לא לבקר אצל ידידו סארטר, אלא לפרסם מכתב גלוי בלה-מונדה, המכונה לאנשי השמאל, ובמיוחד לחותמי הכרוז.

במכתב נאמר: "הזמן הוכיח, פעם נוספת, כי ישראל התקיפה את העמים הערביים, ועתה מתברר כי היה זה שקר, שהעם הערבי מאיים על ישראל בהשמדה. את ה' אנטישמיות גינינו, ועדיין אנו מגנים אותה, למרות ההתקפה אשר סיבכה את הבעיה. ישראל לא היתה מתחילה בהתקפה לולא

סארטר ודה-בובואר (בישראל)
עמדה נגד מלחמה

אינטרסים של האימפריאליזם. סארטר גם: ● גינה את השימוש בפצצות נפאלם על-ידי ישראל; ● חושב כי משה דיין הוא פושע מל-חמה; ● מלחמת הפלסטינאים אינה פעולת טירור, כי אם מאבק למען עצמאות; ● ישראל עומדת לצד האימפריאליזם מ' פני שהיא קמה בעקבות הגירה מן המערב, ומפני שהערבים סירבו לשתף עמה פעולה בשלב מוקדם; ● מצב הערבים בישראל הוא מצב של אזרחים מדרגה שניה; ● הבעיה היסודית היא החזרת הפליטים למולדתם.

הפתרון, לדעתו: "על הישראלים וה' פלסטינאים להיות קשורים במורח-התיכון מתקדם, שימצא פתרון לבעיות ללא מלחמה."

מסך החול

● **אנטישמיות.** בניו-יורק, בעת ישי' בת נציגי או"ם שדנו על אפליה גזעית, התלוננה נציגת מארוקו, הלימה חראזי, כי זכר יהודי בחנות ניו-יורקית סרב לשרת אותה, משגילתה לו כי היא אזרחית מארו' קאית. ההסבר שלו: "אני יהודי!"

● **יא שייך!** בלונדון גילה מכון ל-חקר דעת-הקהל כי הצליח סוף סוף לברר מה הוא סיפור הרכילות שהיה יכול להיות האהוב ביותר על קהל קוראים בכל מקום שהוא. זאת היתה צריכה להיות רכילות על בתו של דוכס המנגנט על צילו כשאין לו עורה דבר ולידה שייך נפט כחייתי מיליונר המבלה איתה באי יחני בודד.

היתה נשענת על העזרה האימפריאליסטית, היות והיא נציגתה של ארצות-הברית ב' מזרח-התיכון. בגילוי-דעת זה עזרתם ר' דחפתם את ישראל ואת האימפריאליזם להת' קפה. מה תעשו עתה לגבי אחריות זו?"

שתי ארוחות. למחרת הפירסום הת' קשר סארטר עם אל-חולי, הזמינו לארוחת-צהריים. "איך אתה נמצא בפריס ואינך מתקשר איתי?" שאל אותו.

"מפני שאתה החלטת לנקוט עמדה עוינת לגבי מאבקו של העם הערבי" השיב המצרי.

סארטר נפגע: "מה אתה אומר? ... איזו עמדה? ... העמדה אשר נקטנו היתה מכוונת נגד המלחמה ... נגד המלחמה באופן קרוני. אני לא שנייתי את עמדתי התומכת במאבקו של העם הערבי לחירות ולהתקדמות, כולל העם הפלסטינאי."

כאן התערבה בשיחה סימון דה-בובואר, והזכירה כי דעת-הקהל האירופית ראתה בעניין סגירת מיצרי טיראן התגרות מל-חמתית. אל-חולי השיב כי מיצרי טיראן נמצאים בתחום המים הטריטוריאליים ה' מצריים, וכי ריבונותה של מצרים על ה' מיצרים, נגזלה בהתקפת 1956.

דיווח אל-חולי: סימון דה-בובואר הת' רתחה, הביטה בסארטר, אשר אישר את דבריו, ואמרה: "מדוע אינכם מסבירים זאת לדעת-הקהל כאן?"

"אמרתי: נכון, זו אחת הטעויות שלנו." כאשר ראה סארטר כי ההסבר שלו בדבר גילוי-הדעת אינו משכנע את אל-חולי, הזמינו לארוחת-צהריים שניה, "כדי שאוכל להסביר בצורה יסודית את עמדתי לחברי הערבים."

● **שני צדדים.** כמיהתו של סארטר להסי' ביר את עצמו היתה תוצאה ישירה של ה' חסיסה האנטי-ישראלית בשמאל הצרפתי. בגלל תימתו על גילוי-הדעת, ערב פרוץ מלחמת ששת הימים, הותק סארטר לאח' רונה על ידי כמה מחסידיו הנאמנים ביותר. הוא הסביר לאל-חולי: "גילוי-הדעת היה ניסיון למנוע מלחמה, היות והמלחמה, ל'